

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Paa Finansudvalgets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale Finansudvalgets enstemmige Indstilling om at vedtage Lovforslaget uforandret. Denne Beslutning blev taget, uden at der i og for sig var nogen Debat derom. Det blev ønsket, at den højtærede Finansminister skulde komme til Stede for at give visse Oplysninger, og dette skete. Udenom Udvalget, udenom mig som Formand, er der imidlertid af Venstres Medlemmer indleveret en Mindretalsbetænkning eller Særbetænkning, ikke en Særbetænkning af særlig saglig Karakter, kun en Betænkning af almindelig politisk Karakter, Betragtninger, der kunde være fremsat under Behandlingen her i Salen, idet man jo dog realiter har sluttet sig til Forslaget. Nu foreligger denne Særbetænkning, uden at vi har vidst det i Tide, uden at vi har haft Lejlighed til at gøre Modbemærkninger i Betænkningen.

Jeg nævner dette, for at ærede Medlemmer kan forstaa, hvorledes denne Betænkning er blevet til, og hvorfor der ikke er nogen som helst Modbemærkninger fra vor Side. I ca. 20 Aars Virksomhed her paa Rigsdagen har jeg ikke fundet noget Sidestykke dertil, og jeg maa paatale denne Optræden. Vi har holdt et kort Udvalgs møde, hvor de ærede Medlemmer blev opfordret til at tage den nævnte Særbetænkning tilbage, da Protokollen kun kort og godt lyder paa, at Udvalget har tilsluttet sig den forelagte Betænkning om, at Forslaget indstilles til Vedtagelse uforandret. Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger, det forekommer mig, at der ogsaa mellem politiske Modstandere kan føres Forhandlinger paa en nogenlunde urban Maade.

Pinholt: Jeg maa tilstaa, jeg er noget overrasket over den højtærede Ordførers Vrede, men det kan jo godt være, at det gamle Ord: Den, der er vred, har Uret, ogsaa gælder her. — Der er ikke nogetsteds vedtaget nogen som helst enstemmig Tilslutning til Forslaget, og jeg har heller ikke faaet en saadan Udtalelse forelagt, derimod har jeg sagt til Udvalgets Formand, da vi

begyndte Mødet, at jeg ikke kunde give bestemt Besked inden i Kvarter over 11, da jeg skulde til Partimøde Kl. 11, hvor vi skulde tage Stilling til Forslaget. Det er rigtigt, at jeg saa, da Tiden var saa fremskreden, og for at vi kunde blive færdige til Folketingets Møde Kl. 12, afleverede en Betænkning til Sekretæren, men alle Medlemmer kunde faa at se, hvad der stod i den Betænkning. Jeg har ikke tænkt mig at foretage noget som helst Snigløb eller at optræde forkert, det har aldrig været min Tanke, det var der ikke Spor af Anledning til, det hele er foregaaet aabenlyst, og hvis de Herrer vilde have skrevet noget andet bagefter, kunde de ogsaa godt faa Lejlighed til det, vi kunde ganske simpelt have ladet Mødet udsætte. Der er derfor ingen Grund til den megen Patos og Vrede, men det maa den ærede Ordfører selv om.

Det, vi har skrevet i Betænkningen, er i Virkeligheden det, jeg udtalte i Gaar, at vi nærer Betænkelighed ved, at disse kortfristede Laan sammenhøbes. Det Samraad med Ministeren i Formiddags, ved hvilket Ministeren udtalte, at han ikke ansaa det for saa farligt og vanskeligt, har ikke ændret vort Syn paa Sagen. Det nye, der er kommet til, er Udtalelsen om, at Laanet ikke underbygger den Politik, som Regeringen hævder, at den fører, en Politik til Nedbringelse af Renten, thi Renten her bliver dog 5,6 pCt., og det er ikke nogen særlig lav Rente i Betragtning af, at der af mangfoldige Prioritetslaan her i Landet betales 5 pCt., og Staten skulde dog være en god Førsteprioritet; der er ogsaa Tilfælde, hvor man har udlaant til 4 $\frac{3}{4}$ pCt. i 1ste Prioritet, det er ganske vist begrænsede Midler, men det er dog Pengeinstitutter.

Naar man tænker paa, at Københavns Kommune fik Lov til at udbyde 30 Mill. Kr. til en effektiv Rente af over 7 pCt., og at de, da de fik tegnet 50 Mill. Kr., fik Lov til at gaa op til dette store Beløb til denne høje Rente, maa man indrømme, at det bidrager ikke til at fremme den Politik, som det kunde være ønskeligt at føre for at faa Rentefoden lavere. Det er det, man har tilladt sig at gøre opmærksom paa i Betænkningen.

Saadan som Forholdene ligger, maa vi stemme for Forslaget — Pengene skal betales, og der er ikke nogen Mulighed for at faa noget langt Laan —, men vi er betænkelige ved det og mener, det er urigtigt med de kortfristede Laan, og at Regeringen i sin Politik i det hele taget ikke gør det, som de siger i Agitationen: medvirker til, at vi kan faa en lavere Rentefod. Det er det, der er blevet sagt, og det synes jeg ikke, der er